

(41) Diffidéns féconditatí tuæ [et d]oléns orbitátē meá, ne tenen[do in matrimonio] | (42) te spem habendí liberos [dep]ónerem atque eius caussa ess[em infelix, de divertio] | (43) élocuta es, vocuamque¹⁶ [do]mum alterius féconditatí t[e tradituram, non alia] | (44) mente nisi ut nota con[co]rdiá nostrá tú ipsa mihi di[gnam con]- (45) dicionem quaereres p[ara]résque, ac futurós liberós t[e communes pro]- (46) quē tuís habituram ad[firm]arés, neque patrimoni nos[tri, quod adhuc] | (47) fuerat commune, separá[ti]onem facturam, sed in eodem [arbitrio meo id] | (48) et sí vellem tuo ministerio [fu]túrurum: nihil seiúctum, ni[hil separatum te] | (49) habituram, sororis soc[rusve] officia pietatemque mihi d[einceps praestituram]. |

(50) Fatear necesses adeó me exa[rsi]sse, ut excesserim mente, adeo [exhorruisse ac]- (51) tús tuós, ut vix redderem [mi]hi. agitari divertia inter nos [ante quam] | (52) [f]átó dicta léx esset, poss[e te a]liquid concipere mente, qua[re viva desineres] | (53) esse mihi uxor, cum paene [e]xule me víta¹⁷ fidissima perman[sisses]. |

(54) Quae tanta mihi fuerit cú[pid]itás aut necessitás habendí li[beros, ut propterea] | (55) fidem exuerem, mutare[m c]erta dubiis? sed quid plura? [permansisti] | (56) aput me; neque enim ced[er]e tibi sine dedecore meo et co[m]muni infelici]- (57) tate poteram. |

(58) Tibi veró quid memorabi[lius] quam inserviendo mihi o[peram dedisse te], | (59) ut quom ex te liberos ha[b]ere non possem, per te tamen [haberem et diffi]- (60) dentiá partús tuí alteriu[s c]oniugio pararés féconditat[em?]. |

(61) Utinam patiente utriusqu[e a]etate procedere coniugium [potuisset, donec e]- (62) látó me maiore, quod iu[sti]us erat, suprema mihi praesta[res, antea vero super]- (63) stite te excederem orbitat[e f]iliá mihi supstitútá. |

(64) Praecurrísti fátó, delegast[is] mihi luctum desiderio tuí nec líbe[ros habentem solun vi]- (65) rum reliquisti. flectam ego quoque sensús meós ad iudicia tu[a, a te destinata]m adoptans]. |

(66) Omnia tua cogitata praescr[ipta]ta cedant laudibus tuís, ut sint mi[hi documento, quantopere ego] | (67) desiderem, quod inmort[ali]tati ad memoriám cónsecrat[am tradidi]. |

(68) Fructús vítae tuæ non dérunt [m]ihi. occurrente fámá tuá firmat[us animo et] | (69) doctus áctis tuís resistam fo[r]tunae, quae mihi non omnia érip[uit, cum laudi]- (70) bus crescere tuí memoriám [pas]sa est. sed quod tranquillí státús e[rat, tecum] | (71) ámisi, quam speculátricem e[t p]ropugnátricem meorum pericul[orum cogitans calami]- (72) tate frangor nec permane[re] in promisso possum. |

(73) Naturális dolor extorquet const[an]tiae vírés: maerore mensor et quibu[s modo me firmavi]¹⁸, | (74) in necutro¹⁹ mihi cónstó: repeten[s p]ristinos casús meós futurosque eve[ntus ab omni spe de]- (75) cido: mihi